

handling at krænke en foranstående eller en vagt; at udsætte en sideordnet for krænkende behandling; at forstyrre den offentlige orden f.eks. ved beruselse; at tilsidesætte sine forpligtelser ved vagt; uberettiget at udeblive fra tjeneste eller tjenestestedet; at bevirke, at ting, der hører til det militære forsvar, bortkommer, ødelægges eller beskadiges, eller i øvrigt at gøre sig skyldig i pligtforsømmelse.

Endvidere kan disciplinarmidler som noget nyt pålægges overordnede og befalingsmænd og officerer, som udøver forskelsbehandling eller chikane, der virker forfølgende, samt hvis en overordnet ikke griber ind over for underordnedes krænkende handlinger over for hinanden.

Disciplinarmidlerne er de hidtil kendte: Tilrettevisning, fremstilling, arbejde og efterøvelse i en del af fritiden, tjeneste uden for orden. Til forskel fra tidligere er det disciplinarmiddel, der blev kaldt tilbageholdelse på tjenestestedet, afskaffet, og i stedet er der indført et nyt disciplinarmiddel, nemlig disciplinarbøde på op til 10 pct. af bruttoindkomsten.

Når disciplinarmyndigheden undersøger grundlaget for pligtforsømmelsen, vil det typisk kunne foregå via en mundtlig undersøgelse, således at den forsømmendes mulighed for smidigere at kunne forklare sig imødekommes, hvori mod selve disciplinarafgørelsen udfærdiges skriftligt med begrundelse og klagevejledning.

Endelig kan den person, som pålægges en disciplinarstraf, anke afgørelsen til disciplinarchefen, og dennes afgørelse kan yderligere ankes til disciplinarnævnet, som består af en byretsdommer, en af forsvarschefen udpeget repræsentant og en repræsentant for den pålagtes personelorganisation.

Overordnet må det siges, at den nye militære disciplinarlov tilgodeser muligheden for med effektive og smidige midler at opretholde disciplinen og den militære præcision på en robust og relevant måde og til et relevant niveau, samt at det foregår med en acceptabel retssikkerhed for det militære personel.

Kl. 16.05

Med hensyn til disciplinarloven går vi til udvalgsarbejdet med en positiv indstilling til at ville støtte loven, og med hensyn til de to øvrige lovforslag, altså den militære straffelov og den militære retsplejelov, vil fru Gudrun Laub redagere for Venstres indstilling.

Gudrun Laub (V):

Jeg kan indlede med at sige, at Venstre støtter lovforslagene.

Det udvalg, der har været nedsat til at gennemgå hele området og har afgivet betænkning her i januar 2004, har været bredt sammensat og bl.a. været omfattet af en række eksperter i straffe- og retsplejeforhold og i folkeret og repræsentanter for værnepligtige og personelorganisationer.

Udvalget har vurderet, at der fortsat er behov for særlige militærlove ved siden af den almindelige straffelov og retsplejelov. Militært personel skal naturligvis overholde straffelovens almindelige regler ligesom alle andre. Forbrydelser som vold og legemsangreb i alle afskygninger er strafbar. Hvis det antages karakter af legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter eller mishandling, stiger strafferammen til 6 år. Forbrydelser som ulovlig tvang og trusler på livet er også strafbare efter den almindelige straffelov. Det er efter straffelovens almindelige regler en skærpene omstændighed, at en gerning er begået under udførelse af offentlig tjeneste eller hverv eller under misbrug af stilling eller særlige tillidsforhold i øvrigt.

Så straffeloven dækker ganske godt i mange situationer. Når der foreligger forbrydelser, skal der straffes. Men derudover er der behov for særlige militære regler, og jeg kan som eksempel nævne forslagens § 35:

»Den, der under væbnet konflikt inden for det militære forsvar forsætligt foretager handlinger, som er egnet til dér at fremkalde modløshed, straffes med fængsel indtil 4 år.« En helt speciel regel for en speciel situation.

Forslaget til militær straffelov indeholder dels bestemmelser, som supplerer eller fraviger reglerne i straffelovens almindelige del, dels bestemmelser om strafansvar for pligtforsømmelser under tjeneste i forsvaret i fredstid og under væbnet konflikt samt forbrydelser mod det militære forsvar.

Der skal fortsat gælde bestemmelser, der beskriver centrale militære pligter, og tilsidesættelse af disse pligter skal kunne sanktioneres, herunder med straf også under fredsforhold i Danmark.

Der sker en klar adskillelse af strafansvar og disciplinansvar. Det er en fordel, fordi det gør det helt klart for alle, at det er to forskellige regelsæt. Lovforslaget indeholder en begrænsning af strafansvaret i den militære straffelov i forhold til gældende ret. Efter forslaget er det kun